

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7Csp/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618200923
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8618200923.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobkyne Q. K., nar. XX.X.XXXX, bytom Ľ. B. XXX/X, XXX XX W., občan SR, zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanej POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 772,- eur, takto

rozhodol:

- I. Zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Svidník sp. zn. 7Csp/44/2018-21 zo dňa 20.6.2018.
- II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 772,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 30.5.2018 domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 772,- eur.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že bola v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 8C/194/2015 o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a vyhlásenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v postavení spotrebiteľky, úspešná. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel rozsudkom zo dňa 15.12.2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 16Co/61/2016 zo dňa 27.10.2016. Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť 21.11.2016 a vykonateľnosť 7.12.2016. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: Z obsahu úverovej zmluvy je zrejmé, že ide o zmluvu formulárovú, do ktorej sú pri jej uzatváraní dopisované údaje vrátane údaju o príslušnom poplatku. Výška príslušného poplatku, ktorý je podľa všeobecných podmienok poskytnutia úveru tvorený z 1/3 úrokmi a z 2/3 nákladmi na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy sa tak evidentne líši v jednotlivých prípadoch a súdu je známe z jej činnosti, že sa mení v závislosti od výšky istiny úveru. Súdu sa javí za nanajvýš nepravdepodobné, aby mal žalovaný ako dodávateľ výdavky v súvislosti s vypracovaním a uzavretím zmluvy závislé od výšky úveru (tzn. že by mal vyššie výdavky na administratívu pri úveroch poskytovaných vo vyššej sume). Súd tento poplatok považuje za kvantifikované navyšovanie istiny úveru, teda de facto opätovne určený úrok, čím dochádza o obchádzanie zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje, aby bola úroková sadzba uvedená v úverovej zmluve, Úroková sadzba je jedným zo základných kritérií, na ktoré prihliada spotrebiteľ pri posudzovaní výhodnosti úveru, a preto je uvedeným postupom žalovaného (navyšovaním odplaty za poskytnutie úveru vo forme poplatku za údajnú administratívu, ktorá tvorí 2 - násobok úroku)priemerný spotrebiteľ vystavený tomu, že nedokáže jednoducho posúdiť výhodnosť úveru.

Časť nároku pripadajúcu na úrok (1/3 poplatku) súd hodnotí ako neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi, a to vzhľadom na výšku úroku. Predmetný úver bol poskytnutý na 12 mesiacov (1 rok). Za úver vo výške

800,- eur mala žalobkyňa zaplatiť žalovanému podľa zmluvy 1 572,- eur, čo predstavuje navýšenie o 96,5 %. Ak z tohto 1/3 pripadá na úrok, ročný úrok je tak vo výške 32,17 %. Pritom priemerná úroková sadzba úverov (podľa NB SR) bola pri spotrebiteľských úveroch domácnosti so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby od 1 do 5 rokov v mesiaci 11/11 (t. j. pri drobných úveroch v rovnakom čase) vo výške 11,32 % (do jedného roka to bolo 7,64 %) Úroková sadzba predmetného úveru tak 3 - násobne prevyšuje priemerné úroky, za ktoré poskytovali banky obchodné spotrebiteľské úvery v tom istom období.

Žalobkyňa si ako spotrebiteľka uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv, keď svoje práva musela brániť v súdnom konaní, podaním žaloby. Priemerné finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu.

Keďže žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza právnej normy, finančné zadostučinenie požaduje vo výške 772,- eur. Ako vyplýva z vyššie citovaných rozsudkov, žalobkyňa bola podľa zmluvy o úvere č. 804001063 zo dňa 9.11.2011 poskytnutý úver vo výške 800,- eur, pričom žalobkyňa sa zaviazala splatiť predmetný úver vo výške 1 572,- eur. V prípade, že by žalobkyňa neuplatnila porušenie svojho práva na súde, reálne jej hrozila ujma vo výške 772,- eur. Žalovaný chcel od žalobkyne získať plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok vo výške 772,- eur nad rámec poskytnutého úveru.

3. Okresný súd Svidník vo veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 7Csp/44/2018-21 zo dňa 20.6.2018.

4. Žalovaná podala odpor dňa 9.7.2018, ktorý odôvodnila tým, že žalobkyňa v postavení dlžníka uzatvorila so žalovanou v postavení veriteľa dňa 9.11.2011 zmluvu o úvere č. 804001063, na základe ktorej bol žalobkyne poskytnutý úver vo výške 800,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť späť spolu s príslušným poplatkom vo výške 772,- eur, t. j. celkovo vrátiť späť sumu vo výške 1 572,- EUR v 12. pravidelných mesačných splátkach po 131,- eur. Žalobkyňa k dnešnému dňu žalovanej uhradila celkovú sumu vo výške 482,- eur, t. j. žalobkyňa žalovanému nepoukázala ani len sumu rovnajúcu sa hodnote poskytnutého úveru žalobkyne vo výške 800,- eur. Žalovaná má vedomosť a rešpektuje rozhodnutie vydané v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/194/2015. Žalovaná má za to, že rozsudok Okresného súdu Svidník (určenie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky) má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Žalovaná považuje vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu priznanú náhradu finančného zadostučinenia za neprimerane prísnu a založenú na svojvoľnom a arbitrárnom výklade práva.

Žalovaná ďalej uviedla, aby súd pri posudzovaní žalobkyňou uplatneného práva posudzoval konkrétne okolnosti týkajúce sa vzťahu žalobkyne a žalovanej a pri rozhodovaní vzal do úvahy aj konanie žalobkyne, ktorá sa domáha vydania finančného zadostučinenia napriek tomu, že sama porušila viacnásobne zmluvné ustanovenia, navyše žalovanej odo dňa poskytnutia úveru (9.11.2011) nepoukázala ani sumu poskytnutého úveru vo výške 800,- eur. Žalovaná má za to, že nepostačuje všeobecná konštatácia funkcie primeraného finančného zadostučinenia. Žalobkyňa neodôvodnila jasne a určito skutkové okolnosti týkajúce sa záväzkovo - právneho vzťahu medzi ňou a žalovanou. Cieľom primeraného finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany nie len jeho deklaráciu. Žalovaná má za to, že opätovné sankcionovanie, by bolo vzhľadom na predchádzajúce konanie neprimerane prísne. Žalobkyne žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadostučinenia nevznikla, a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Ďalej uviedla, aby súd pri posudzovaní žalobkyňou uplatneného práva posudzoval konkrétne okolnosti týkajúce sa vzťahu žalobkyne a žalovanej, a pri rozhodovaní vzal do úvahy aj konanie žalobkyne, ktorá sa domáha vydania finančného zadostučinenia napriek tomu, že sama konala v rámci kontraktčného postupu ľahostajne, keď svojim podpisom vyhlásila, že súhlasí s obsahom zmluvy, bola oboznámená so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Žalobkyňa svojim podpisom na zmluve ďalej prehlásila, že si zmluvu prečítala, že ju uzatvorila vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok. Za spornú považuje žalovaná aj výšku požadovanej náhrady finančného zadostučinenia. Žalobkyňa nijako relevantne neodôvodnila výšku požadovaného finančného zadostučinenia (odhadom určené), ktoré určite nie je primerané a čo teda považuje za primeranosť. Dodávateľ spotrebiteľa (v danom prípade žalovaná žalobkyňa) nijakým spôsobom nenútil vstúpiť do záväzkovo - právneho vzťahu a vo väčšine prípadov mu umožní sa so zmluvnými dojednaniami oboznámiť. Skutočnosť, že spotrebiteľ (žalobkyňa) neprejavuje absolútne žiaden záujem oboznámiť sa so zmluvnými ustanoveniami a pochopiť

ich obsah nemôže byť automaticky na ujmu dodávateľa. Primerané finančné zadosťučinenie ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry nesleduje reparačnú funkciu, tak ako je to v prípade náhrady škody. Napriek tomu súd priznal žalobkyni sumu vo výške 772,- eur. Primerané finančné zadosťučinenie má nesporne sankčnú funkciu a jeho cieľom nie je kompenzovať žalobkyňu, ale skôr potrestať žalovanú za protiprávne konanie, ktorého sa dopustila vo vzťahu k žalobkyni a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti (v zmysle generálnej prevencie). Sankčná funkcia primeraného finančného zadosťučinenia teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej funkcie, teda funkciu preventívnu. Nemožno však opomenúť, že práve inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. Preventívna funkcia primeraného finančného zadosťučinenia má pôsobiť naprieč existujúcich spotrebiteľských právnych vzťahov, t. j. má pôsobiť aj na dodávateľa ale aj na spotrebiteľa. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia každému subjektu, t. j. aj subjektu správajúcemu sa ľahostajne v žiadnom prípade nemožno chápať ako pozitívne preventívne pôsobenie. Práve naopak, takýto postup v aplikačnej praxi súdov by mal za následok ľahostajnosť každého spotrebiteľa, ktorý dôverujúc bezhraničnej ochrane súdov, bude vstupovať do akéhokoľvek právneho vzťahu bez toho, aby sa spoliehal aj na vlastný úsudok. Pri rozhodovaní o uplatnenom nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu, pokiaľ však žalobkyňa poukazuje na skutočnosť, že sa úspešne domáhala svojich spotrebiteľských práv, na druhej strane je potrebné uviesť, že to bola žalobkyňa, kto žiadal o úver. S poukazom na vyššie uvedené, za daného stavu a s ohľadom na opakované ľahostajné konanie žalobkyne, výška uplatneného finančného zadosťučinenia nezodpovedá svojmu účelu, teda pôsobiť preventívne naprieč existujúcich spotrebiteľských vzťahov. V danom prípade nie je priznaním finančného zadosťučinenia naplnená jeho preventívna funkcia, ani z toho dôvodu, že žalovaná v novovzniknutých spotrebiteľských úverových vzťahoch už niekoľko rokov nepoužíva vytykané nedostatky. V prípade, ak bola spotrebiteľovi skutočne spôsobená ujma sa do popredia dostáva kompenzačná funkcia (restitutio in integrum), t. j. navrátenia do predošlého stavu. V danom prípade bolo žalobkyni priznané právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, a teda nie je čo kompenzovať.

Žalovaná považuje finančné zadosťučinenie priznané žalobkyni (vo výške 772,- eur) za poskytujúce ochranu a ospravedlňujúce ľahostajnosť žalobkyne. Takto priznané finančné zadosťučinenie nie je možné považovať za žiadnych okolností za primerané a spravodlivé, pretože ide len o niekoľkonásobné uplatnenie a priznanie sumy finančného zadosťučinenia. Určenie konkrétnej výšky je síce vo výlučnej kompetencii všeobecných súdov, ktoré sú povinné individuálne posúdiť každý jednotlivý prípad s ohľadom na kritériá stanovené v zákone, avšak tieto sú povinné priznať výšku finančného zadosťučinenia aj riadne odôvodniť s poukazom na nemateriálnu ujmu, ktorá spotrebiteľovi vznikla. Vo vnútroštátnom prostredí môže byť teda vytvorený a aplikovaný vlastný model sankcionovania tak, aby bola možná náprava súladná s právnym poriadkom. Žalobkyňa nijakým spôsobom nešpecifikovala, v čom spočívala nemajetková ujma odôvodňujúca priznanie zadosťučinenia vo výške 772,- eur, teda nie je zrejme aká ujma bola spotrebiteľovi spôsobená.

Konanie žalobkyne formou žaloby na priznanie finančného zadosťučinenia nie je adekvátne okolnostiam. Žalobkyňa sa teda mohla brániť primerane aj iným spôsobom, než zľahčovaním svojho neobozretného a ľahostajného konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaná navrhla žalobu žalobkyne ako neopodstatnenú zamietnuť.

5. Podľa § 267 ods. 3 CSP, ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>>.

6. Predmetom konania bolo zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 772,- eur.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci:

8. Z rozsudku Okresného súdu Svidník, sp. zn. 8C/194/2015-42 zo dňa 15.12.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.11.2016 a vykonateľnosť dňa 7.12.2016, súd zistil, že súd prvým výrokom určil, že úver zo zmluvy č. 804001063 zo dňa 9.11.2011 uzavretej medzi stranami sporu je bezúročný a bez poplatkov. Druhým výrokom určil, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. 804001063 zo dňa 9.11.2011, uvedená vo všeobecných podmienkach - bod 11 v tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3

zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná.

9. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že žalovaná sa domáhala voči žalovanej určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, určenia neprijateľných zmluvných podmienok s príslušenstvom, ktorý odôvodnila tým, že so žalovanou uzavrela dňa 9.11.2011 zmluvu o úvere č. 804001063 vo výške 800,- eur za poplatok 772,- eur s tým, že celkovú čiastku úveru vo výške 1 572,- eur zaplatí v 12 mesačných splátkach po 131,- eur, čím poplatok z úveru predstavuje 96,5 % navýšenie. Doposiaľ za úver zaplatila 462,- eur. Poplatok vo výške 772,- eur je z 2/3 tvorený nákladmi za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy. Predmet tohto administratívneho poplatku považuje žalobkyňa za neurčitý, pretože zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie sa jedná, čo má dopad na jeho platnosť s poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-143/13 zo dňa 26.2.2015. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že žalovaná si nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú zákazníkom vopred známe a je neprijateľné, aby poplatok za niečo ako technickú podporu (ktorý je vyšší ako úrok) závisel od výšky poskytnutého úveru.

10. Podľa názoru súdu, napriek vyznačeniu účelu zamestnania v zmluve o úvere, je predmetný úver spotrebiteľský a mal sa naň vzťahovať zákon o spotrebiteľských úveroch. Za tohto stavu zákon vyžadoval, aby predmetná úverová zmluva obsahovala základné náležitosti v zmysle citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 ZoSÚ a vzhľadom na to, že ich neobsahovala (zmluva neobsahovala údaj o RPMN, o priemernej hodnote RPMN, o konečnej splatnosti úveru, úrokovej sadzbe úveru) a ide o údaje, z ktorých neuvedením v zmluve zákon spája bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ), úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatku, čo súd určil v prvom výroku rozsudku.

11. Podľa odôvodnenia rozsudku, z obsahu úverovej zmluvy je zrejmé, že ide o zmluvu formulárovú, do ktorej sú pri jej uzatváraní dopisované údaje vrátane údaju o príslušnom poplatku. Výška príslušného poplatku, ktorý je podľa všeobecných podmienok poskytnutia úveru tvorený z 1/3 úrokmi a z 2/3 nákladmi na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy sa tak evidentne líši v jednotlivých prípadoch a súdu je známe z jej činnosti, že sa mení v závislosti od výšky istiny úveru. Súdu sa javí za nanajviš nepravdepodobné, aby mal žalovaný ako dodávateľ výdavky v súvislosti s vypracovaním a uzavretím zmluvy závislé od výšky úveru (tzn. že by mal vyššie výdavky na administratívu pri úveroch poskytovaných vo vyššej sume). Súd tento poplatok považuje za kvantifikované navyšovanie istiny úveru, teda de facto opätovne určený úrok, čím dochádza o obchádzanie zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje, aby bola úroková sadzba uvedená v úverovej zmluve, Úroková sadzba je jedným zo základných kritérií, na ktoré prihlíada spotrebiteľ pri posudzovaní výhodnosti úveru, a preto je uvedeným postupom žalovaného (navyšovaním odplaty za poskytnutie úveru vo forme poplatku za údajnú administratívu, ktorá tvorí 2 - násobok úroku) priemerný spotrebiteľ vystavený tomu, že nedokáže jednoducho posúdiť výhodnosť úveru, a preto súd druhým výrokom rozsudku určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

12. Časť nároku pripadajúcu na úrok (1/3 poplatku) súd hodnotí ako neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi, a to vzhľadom na výšku úroku. Predmetný úver bol poskytnutý na 12 mesiacov (1 rok). Za úver vo výške 800,- eur mala žalobkyňa zaplatiť žalovanému podľa zmluvy 1 572,- eur, čo predstavuje navýšenie o 96,5 %. Ak z tohto 1/3 pripadá na úrok, ročný úrok je tak vo výške 32,17 %. Prítom priemerná úroková sadzba úverov (podľa NB SR) bola pri spotrebiteľských úveroch domácnosti so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby od 1 do 5 rokov v mesiaci 11/11 (t. j. pri drobných úveroch v rovnakom čase) vo výške 11,32 % (do jedného roka to bolo 7,64 %) Úroková sadzba predmetného úveru tak 3 - násobne prevyšuje priemerné úroky, za ktoré poskytovali banky obchodné spotrebiteľské úvery v tom istom období.

13. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

14. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1, ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

18. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

19. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

20. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

21. Podľa § 187 ods. 1, ods. 2 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

22. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

23. Podľa § 215 ods.1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

24. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žaloba je dôvodná, pričom sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalobkyne. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/194/2015 úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jej práva nesie zodpovednosť. Žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/194/2015 dosiahla určenia, že úver zo zmluvy č. 804001063 zo dňa 9.11.2011 uzavretej medzi stranami sporu je bezúročný a bez poplatkov a určenia, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. 804001063 zo dňa 9.11.2011, uvedená vo všeobecných podmienkach - bod 11 v tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady

na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná. V uvedenom konaní, ktoré iniciovala žalobkyňa bola úspešná. Požadované finančné zadosťučinenie vo výške 772,- eur považuje súd za primerané s poukazom na to, že pokiaľ by žalovaná vo vyššie uvedenom konaní nedosiahla úspešné uplatnenie svojich spotrebiteľských práv - určenia, že úver zo zmluvy č. 804001063 zo dňa 9.11.2011 uzavretej medzi stranami sporu je bezúročný a bez poplatkov a určenia, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. 804001063 zo dňa 9.11.2011, uvedená vo všeobecných podmienkach - bod 11 v tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná, čelila by záväzkom z neprijateľných zmluvných podmienok. Žalobkyňa by bola na základe neprijateľných zmluvných podmienok povinná zaplatiť žalovanej sumu 1 572,- eur, pričom z titulu úverovej zmluvy jej bola poskytnutá suma 800,- eur.

25. Je irelevantné, či žalobkyni vznikla majetková, resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by zakladala dôvodnosť nároku na finančné zadosťučinenie. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje ako podmienku vznik ujmy, ba dokonca ani spôsobilosť porušenia privodiť ujmu spotrebiteľovi tak, ako to bolo v znení zákona účinného do 9.6.2013. Pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, preto postačuje iba úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, čo v danom prípade preukázané bolo. Žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/194/2015 úspešne uplatnila porušenie svojich práv spotrebiteľa, keď dosiahla určenia, že úver zo zmluvy č. 804001063 zo dňa 9.11.2011 uzavretej medzi stranami sporu je bezúročný a bez poplatkov a určenia, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. 804001063 zo dňa 9.11.2011, uvedená vo všeobecných podmienkach - bod 11 v tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná, čo samo o sebe postačuje na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Je bez právneho významu pre účely tohto konania, či žalovaná eviduje alebo neeviduje pohľadávku voči žalobkyni z titulu predmetnej úverovej zmluvy.

26. Keďže žalovaná preukázateľne porušila právo žalobkyne, ako spotrebiteľa, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie.

27. Priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia musí byť primeraná, aby naplnila satisfakčnú, výchovnú a odstrašujúcu funkciu tohto právneho inštitútu. V konkrétnom prípade sa môže výška primeraného finančného zadosťučinenia rovnať aj majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila. V tomto konaní žalobkyňa požadovala zaplataenie finančného zadosťučinenia vo výške 772,- eur, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom 800,- eur a sumou 1 572,- eur, ktorú bola žalobkyňa povinná vrátiť na základe neprijateľných zmluvných podmienok. V prípade, ak by žalobkyňa neuplatnila porušenie svojho práva na súde, reálne jej hrozila ujma vo výške 772,- eur nad rámec poskytnutého úveru.

28. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyni hrozila ujma vo výške 772,- eur, javí sa ako primerané finančné zadosťučinenie aspoň v rovnakej výške, aby bola naplnená sankčná, satisfakčná a odradzujúca funkcia vo vzťahu k profesionálom, ktorí sa zaoberajú poskytovaním spotrebiteľských úverov. Poskytnutie finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi v individuálnom prípade môže nepochybne odradiť dodávateľov od nekalého konania aj voči ostatným spotrebiteľom.

29. O trovách strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, preto má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Odvolaenie sa podáva lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).